

DOSSIER DE PREMISA

MALDÀ 1700 Del 10/11 a l'1/12. Diumenges a les 12.30h
Setè cycle de música antiga i xocolata.

TOT EL MATERIAL DELS ESPECTACLES

CONTACTE

ester@elmalda.cat
TI 687741054 / 931647778
www.elmalda.cat

Del 10 de novembre a l'1 de desembre. Diumenges a les 12.30h.

Gènere: Música antiga / Durada: 70min.

Concert: 14€ a taquilla, 12€ al web

Abonaments amb descompte! 10€ a partir del segon concert

Maldà 1700: Històries a través de la música

El Maldà es troba ubicat en una de les antigues estances del Palau Maldà. Aquest edifici, segons està documentat, va ser ja un focus cultural rellevant en la Barcelona del S. XVIII i començaments del XIX. Així, ho fa constar el conegut Baró de Maldà en el seu dietari 'Calaix de sastre'. Segons retrata ell mateix en el seu dietari, gran amant del teatre, ell i els seus amics organitzaven amb freqüència vetllades teatrals amb una gran assistència de públic. Assistia amb assiduitat als concerts de la ciutat i després en feia la crònica, i organitzava sessions musicals a casa. El seu va ser el primer piano forte que va arribar a la ciutat de Barcelona.

El cicle **Maldà 1700** torna un any més, en la seva setena edició, amb la clara intenció de recuperar el fil històric de l'espai que representa El Maldà, **donant difusió a la realitat cultural de la Barcelona del S.XVIII** i permetent experimentar allò que els seus ciutadans podien gaudir amb petits **concerts de cambra acompanyats de la xocolatada**, tan popular en aquell moment.

Dins el cicle sentirem música pertinent al Seicento i Setecento italià de la mà del **virtuosisme de la violinista Sara Cubarsi i la violoncelista Clara Pouvreau**. Però encara anirem més enrere en el temps, **viant fins al**

Trecento i posant el focus a un seguit de còdex i manuscrits trobats a la Toscana, el grup **Locus Desperatus** ens oferiran un concert amb violes medievals al costat de la soprano **Marta Garcia-Cadena** per primera vegada, acompanyant-se de relats literaris propis de l'època. També podrem sentir el **duet de flautes de bec** i **percussions històriques Serendipia** que s'inspiraran en **La Tempesta de Shakespeare** com a fil conductor del concert i finalment acabarem el cicle amb els **magnífics quartets de Telemann interpretats per Pretérito Imperfecto**.

Col·laboració amb l'Escola Municipal de Música Can Ponsic

L'any passat vam decidir establir una col·laboració que va ser bonica, interessant i profitosa per a tothom. Enguany continuem posant l'accent en les noves generacions. Amb la clara voluntat d'apropar el cicle a la gent jove, mantenim la **col·laboració amb l'Escola Municipal de Música Can Ponsic, gestionada per l'Arc**. Alguns grups de cambra d'aquesta escola oferiran un parell de peces que donaran pas als concerts. Després de l'actuació, interpretaran una peça amb els músics professionals. Els estudiants d'edats diferents que passaran pel Maldà podran gaudir d'un encontre amb músics professionals fent que l'**experiència dels alumnes sigui més rica i completa**.

PROGRAMACIÓ

Dg 10/11 a les 12,30h. Gibbons, Morley, Jenkins, Uccellini, Corelli, Francoeur, Platti. SARA CUBARSI I CLARA POUVREAU

Formació: **Sara Cubarsi**, violí, i **Clara Pouvreau**, violoncel.

El programa cobreix un recorregut d'obres d'estils molt diferents que temporalment abraça des de l'entrada al barroc fins al seu comiat. La formació de violí i violoncel no és representativa de la pràctica interpretativa general de l'època, ja que normalment s'esperava que el baix figurat fos tocat per un instrument donat als acords (com el clavicèmbal o la tiorba) juntament amb un d'un so de més cos (com el del violoncel, fagot o viola de gamba). Tot i així, violoncel·listes i violistes virtuoses de l'època havien arribat a assumir les dues funcions alhora, interpretant la línia del baix continu ornamentada amb arpegis i acords - una pràctica i possibilitat que avui es deixa de banda. Amb l'esperit barroc de buscar solucions pràctiques i experimentar, el duo Cubarsi-Pouvreau pren aquest repte d'adaptar sonates de gran caràcter dramàtic (Corelli, Francoeur, Uccellini) per a un format contrastat, minimalista i auster, i combina un programa amb obres des del renaixement tardà de senzill contrapunt originalment escrites per a dues violes da gamba (Gibbons, Morley, Jenkins), fins a les portes del classicisme (Platti) on aquesta formació ja comença a ser més popular.

**Dg 17/11 a les 12,30h. Ben Che Sia Antico È Molto Buono, LOCUS
DESPERATUS.**

Formació: **Marta Garcia-Cadena**, veu, **Merixell Genís**, mitja viola, **Pepe Luna**, llaüt i llaüt guitarrenc i **Oriol Casadevall**, viola

Des del *Decameró* de Giovanni Boccaccio de mitjans del segle XIV, són nombroses les fonts literàries toscanes que ens retraten moments musicals, de les que podem extreure nombrosa informació, tant pel que fa al repertori com a la praxis del mateix. Especialment interessants són els exemples recollits a *Le Novelle* de Giovanni Sercambi, *Il Paradiso degli Alberti* de Giovanni Gherardi da Prato, i al *Liber Saporecti* de Simone de' Prodenzani. Tots ells foren escrits a inicis del segle XV, al mateix temps que es feien les grans compilacions del repertori del trecento, fet que denota una voluntat de recopilar quelcom que potser

estava passant de moda i que valia la pena conservar. En aquest sentit és paradigmàtic el *Còdex Squarcialupi* i la seva concepció com a recull cronològic dels grans compositors del *Trecento*, còdex que inclou el retrat amb trets realistes de cada un d'ells, gràcies als quals hem aconseguit informació que d'altra manera no hauria estat possible. El repertori que avui els oferim es basteix de peces que apareixen en el *Liber Saporecti* de Simone de' Prodenzani (1415), a la secció que descriu el *Mundus placitus*, en què el músic Sollazzo organitza vetllades musicals, deixant un testimoni detallat de situacions musicals en àmbits molt diferents (popular, eclesiàtic, cortesà...). Però no només això, sinó que també hi trobem les opinions dels receptors d'aquesta música, per mitjà de valoracions i adjectius. L'autor es permet fer una valoració crítica que sobrepassa la descripció i valoració de l'execució ("tanto suave fo quel sono e fino, parve se ricordasse de sua manza"), gosant valorar el repertori en si ("ben che sia antico è molto buono"), fet que ens enllaça amb la idea del *Còdex Squarcialupi* i la seva voluntat "musicològica" de deixar conservat quelcom que està quedant desfasat.

www.locusdesperatus.net / FB i TW @DesperatusLocus / IG @locusdesperatus

Dg 24/11 a les 12,30h. Petita tempestat, SERENDIPIA.

Formació: **Moisès Maroto**, flautes de bec, **Rita Rodríguez**, flautes de bec i **Pablo Cantalapiedra**, percussions històriques.

La miniaturització de la creació de l'univers. Una tempesta en un got d'aigua i un vaixell en una ampolla de vidre, aquesta és la miniaturització que Serendipia cerca en aquest programa, transmetre la força d'una batalla, la creació dels elements i l'harmonia i celebració de la unió en la creació de l'univers.

Amb l'obra de "The Tempest", de W. Shakespear, com a referència, Serendipia porta la idea de la creació de l'univers, on el Kahos dóna origen a la Diaspora dels elements que s'ajunten en Harmonia i aconseguen festejar el principi del món, en el qual les flautes de bec al costat de la percussió actuen com un Demiürg (Déu o element creador) mitjançant batalles, danses, sonates a duo, Istampittas, recercatas... És com veure el món a través d'un pany.

Dg 01/12 a les 12,30h. Telemann "Nouveaux Quatuors", PRETÉRITO IMPERFECTO.

Formació: David Gutiérrez, traverso, Borja Gimeno, violí, Alberto Gómez, cello i Alejandro Fernández, clavicèmbal.

Parlar de Telemann és parlar d'un geni. No només per l'amplitud de la seva obra (més de 800 acreditades), ni per la quantitat d'instruments que tocava (de manera autodidacta, a més a més), ni per la seva visió comercial; és el mestratge amb què ho va fer que li va donar el reconeixement internacional que va gaudir al llarg de la seva vida i que ha perdurat fins avui en dia.

Les peces que escoltareu pertanyen a la segona sèrie de quartets que Telemann va començar a compondre arran de la invitació per visitar París d'un grup de músics francesos l'any 1730: el flautista Michel Blavet, el violinista Jean-Pierre Guignon, el violagambista Jean-Baptiste Forqueray i un cellista i continuista avui en dia desconegut anomenat Prince Edouard. Com a agraïment, Telemann va compondre els *Quadri a violino, flauto traversiere, viola da gamba o violoncello*. Però no va ser fins a l'any 1738 que Telemann va poder realitzar aquest viatge, i va ser durant l'espera que va escriure l'obra de la qual escoltareu diversos fragments: els *Nouveaux quatuors en six suites*, de l'any 1736.

TRAJECTÒRIA FORMACIONS

LOCUS DESPERATUS

Locus Desperatus és un terme codicològic que fa referència a un passatge desconegut pel lector del manuscrit. Amb el desig d'explorar espais sonors oblidats, aquest grup especialitzat en polifonia de l'*Ars Nova* i el *Trecento* italià, es proposa apropar el públic a la cultura i la societat medieval per mitjà de la música. Aquest *ensemble* de música medieval es forma el 2013 després que Pepe Luna, Meritxell Genís i Oriol Casadevall coincidissin en diversos projectes musicals d'aquest període.

L'*ensemble* compta amb la col·laboració de diferents cantants i músics per dur a terme els seus projectes. Ho fa de manera regular amb la soprano Anaïs Oliveras, però també contribueixen al projecte els cantants Fernanda Rojo, Irene Mas, Aniol Botines, Marta Garcia Cadena, Thiago Vaz i Eulàlia Fantova, i l'arpista Louis Capielle.

Per la seva voluntat d'apropar un repertori allunyat en el temps, Locus ha col·laborat amb l'historiador Josep M. Gironella, la ballarina de dansa contemporània Èlia Genís i els rapsodes Joan Massotkleiner i Rosa Pou. Al llarg d'aquests anys, el grup ha tocat en nombrosos cicles a Catalunya, Aragó (Enclaves), Alta Rioja (Jornadas del Románico). Entre altres, ha estat convidat al Festival de música antiga dels Pirineus (FEMAP), al Festival Terra de Trobadors, Cicle de Músiques del Mil·lenari (Vilanova de la Muga), claustre de St Domènec (Perelada). Ha estat convidat també en cicles universitaris especialitzats en el món medieval, com el Simposi Internacional sobre el Judici Final (UAB), el XVIII Congrés Internacional de l'Associació Hispànica de Literatura Medieval (IRCVM-UB), Jornades Interdisciplinars "En temps del gòtic" i "La transició de l'època medieval al Renaixement" (UAB). En aquesta ocasió, estem molt contents de tornar a visitar el Maldà, on ja vam actuar pel cicle *Arrels*.

SERENDÍPIA

Serendipia Ensemble és un duo emergent de flautes de bec integrat per Moisés Maroto i Rita Rodríguez. Com a grup han tocat en el prestigiós **Ecos Festival - Festival Internacional de Música Antiga de Serra Espuña**, compartint cartell amb músics tan importants com **Raquel Andueza**. Tots dos estudien junts a l'Escola Superior de Música i Arts do Espectacle (**ESMAE**) de Porto, amb el professor i doctor en música antiga, Pere Sousa. Posteriorment, també coincideixen a l'Escola Superior de Música de Catalunya (**ESMUC**), amb el prestigiós professor i doctor en música, **Pedro Memelsdorff**. A més de coincidir en els seus estudis, també ho fan en les seves carreres com a intèrprets, formant part de grups com Barrock'n'roll (**guanyador del premi del jurat i el premi del públic del II Concurs Internacional de Música Antiga de Gijón el 2013**), continuum XXI o Consort Dolce Èol, amb els que ofereixen concerts nacionals i internacionals. Tant Moisés al CSMA (Conservatori Superior de Música d'Aragó), com Rita a la ESMAE, obtenen **matrícula d'honor** i la màxima qualificació en els seus respectius cursos.

Tot i tenir trajectòries tan semblants, els dos flautistes difereixen molt entre si. Rita Rodríguez centra els seus estudis musicals a la pràctica de la "Disminució", mentre que Moisés Maroto, és especialista en música tardana per a flauta de bec, en concret, en la coneguda com "teoria dels afectes" típica en el Barroc.

Això li dóna al duo un aire fresc i poc comú, que fa que els programes que interpreten siguin molt dinàmics. Això juntament amb la col·laboració ocasional d'instruments de corda polsada o percussió i la inclusió de diferents arts com la poesia, fan d'Serendipia, un grup nou, fresc i poc comú.

PRETÉRITO IMPERFECTO

Som un grup de joves músics el llaç d'unió dels quals és una forma comuna d'entendre la música i el format de concert. Coincidim en que el fet de mostrar una energia divertida i explosiva en els concerts, a través de grans contrastos dinàmics i expressius, a més d'utilitzar moviments i gests adequats a l'escenari, és la millor manera de despertar emocions al públic. En el cas particular de

Pretérito Imperfecto, hem decidit centrar-nos en el període preclàssic hispànic, essent una època molt poc coneguda i interpretada, però de gran qualitat musical segons el nostre parer. Per això, emprem un timbre tan poc habitual en aquest repertori, com el traverso, o gests teatrals tan eloqüents, com els del teatre del Segle d'Or espanyol.

La majoria de nosaltres, els quatre instrumentistes, ens vam conèixer al festival ECOS de Sierra Espuña quan tot just començàvem a formar-nos en interpretació de la música antiga i, de fet, en el marc d'aquest festival, a la magnífica torre d'Aledo, va ser on vam fer el nostre primer concert junts. Fou una experiència molt grata y satisfactòria per nosaltres, que juntament amb els ànims i els elogis dels assistents, ens van empènyer a prendre la decisió de començar a assajar plegats durant el proper curs començant així la nostra aventura com a Pretérito Imperfecto. El nom del grup fa referència al temps verbal en castellà que serveix per indicar una acció que tenia lloc en el passat, però que encara es continua realitzant avui en dia, talment s'esdevé en nosaltres continuant tocant repertori antic. Vam començar estudiant i preparant programes a partir de les peces més representatives per a la nostra formació instrumental d'aleshores: flauta, violí, cello y clave. El repertori preparat van ser trio sonates de G. F. Haendel, C.P.E. Bach, J.S. Bach i quartets de G.P. Telemann i L.G. Guillemain, tot intentant deixar-hi la nostra empremta particular referent a l'energia, els grans contrastos dinàmics i expressius i els moviments de complicitat en escena. Buscant com potenciar encara més aquests elements, que humilment considerem que són les nostres millors virtuts, aquest curs vam prendre la decisió de convidar a la nostra amiga Montserrat a participar a Pretérito Imperfecto, amb la finalitat d'afegir un element tan potent i que tan bé combina amb les nostres virtuts: la poesia. Aquest element és també un tret diferenciador de la resta d'ensembles semblants a nosaltres i és per això que, cansats de d'escoltar i tocar sempre el mateix repertori, fa uns mesos vàrem decidir de començar a investigar a fi de preparar un programa íntegrament de música espanyola, ressaltant i posant de relleu autors tan poc coneguts, però de molta qualitat segons el nostre criteri, com José de Torres o Astorga.

Ens hem especialitzat en la música antiga espanyola, interpretant obres com Bosques Umbrosos (del Manuscrit de Mackworth) recuperada l'any 1973, que tan sovint passa desapercibuda, probablement per

una contínua devaluació d'allò produït aquí, volent donar visió a aquest repertori, als compositors, a la llum de la música ibèrica i a la força i la passió de la lírica espanyola.

Amb la col·laboració de

